

KÍ FEKK TAÐ TEIR VILDU HAVA

Avgerðin fall fyrsta korterið, og illveðrið gjörði, at talan var um stórt stríð í staðin fyri skipaðan fótbólt

1. deild menn:
VB-KÍ 0-2 (0-2)

Klaksvíkingar eru framvegis við í kappingini um FM heitið 1996. Teir finga bæði stigini við úr Vági, og so er ikki nógv annað at siga um fótbóltsliga avrikið hjá teimum og vertunum á Vágseiði. Fótbóltslíkindini vóru so mikið vánalig, at tað var ikki møgulegt at vísa samanhangandi fótbólts-spæl.

Setningurin hjá klaksvíkingum var at lata seg í stríðshamin, at vinna nardystirnar, halda bóltinum á VB hálvuni og í hvussu so er burtur frá egnum brots-teigi, og alt hetta eydnaðist so mikið væl, at teir komu norður um aftur við øllum stigunum og vónini um, at tað skal eydnast at vinna FM heitið fyri fyrstu ferð í fimm ár.

TVEY MÁL BEINANVEGIN

Tey bæði málini, sum avgjördu, komu, tá lítið korter var runnið. Á dómarseðlinum hjá Sóna Johansen stóð, at ellivu minuttir vóru farnir, tá John Hansen, sum ikki spældi við fyri summárfritíðina, men sum hevur verið fastur fúsar á vongverjanum í vinstri nógvu

seinastu umföruni, úr vinstri smekkaði flatt móti málinum. Bólturin tók verjuspælara á veginum og snýtti Bjarna Johansen eitt lítið vet og fór millum nærra stólpán og málverjan. Uppspælið var í høgri, áðrenn bólturin varð lagdur tvørturum.

Seinna málið var úrslit av trongstøðu í brotsteiginum og vánaligu líkindunum. Eftir nakrar ferðir aftur og fram stókk bólturin uppum verjuspælara, og so vóru bæði Jan Dam og Eyðun Klakkstein leysir. Eyðun smekkaði til, og bólturin fór í málið. Tá vóru 14 minuttir farnir.

BETRI MÓTI VINDINUM

Klaksvíkingar lögdu fyri fyrri umfarið sum ódnarveðrið, sum teir spældu undan. Men burtursæð frá teimum báðum málunum, so finga teir einki burtúr. Tað var meiri enn torført at hava tak á, sendingarnar vóru óneyvar, og tað var torført at rokna út, hvussu bólturin fór at ferðast.

Undan seinna umfarinum var spurningurin, um vágbingar fóru at fáa betri nýttu burtúr undanvindinum og harvið fáa leiðsluna aftur, sum KÍ hevði fingið. Tað eydnaðist teimum ikki.

John Hansen gjörði fyrri málið hjá KÍ í Vági sunnudagin. KÍ hevur framvegis møguleika at vinna gull

Burtursæð frá tveimum rimmar langskotsroyndum, hin fyrri frá miðvallaranum í vinstri, Magna Magnus-

sen, úr 40 metrum, og hin seinna frá málverjanum, Bjarna Johansen, sum royndi seg við frisparki av

miðjuni, so vóru teir lítið nærgangandi. Gunnar á Steig bjargaði báðu ferðirnar, og annars hevði hann

lítið at gera. VB hevði nøkur hornaspek, men innleggini vóru óneyv, og fleiri ferðir endaðu tey aftanfyrri málið.

Klaksvíkingar høvdu betri tamarhald á sínum spæli móti vindinum, enn teir høvdu havt undan, og einar triggjar ferðir var um reppið, at teir finga mál. Ta einu ferðina var bólturin á veg dygst undir samankom-ingina, men Bjarni Johansen var sum ein kottur uppi í horninum.

Tað stóðust nógv var tættar støður av, og onkuntið var um reppið, at tað var handfast, tí sjónleikaraevnini tóktust vera í so góð. Dómárin kundi havt kortini á lofti, men tað hevði hann ikki, og klaksvíkingar hava allar sínar menn tøkari, tá teir skulu royna at gera sín part í gullstríðnum, tá sandoyingar koma norður leygarðagin. Vágbingar skulu norður til Fuglafirðar, og teir skulu ansa sær, um ikki fimta plássið skal gerast til eitt sætta pláss. So niðarlaga hava teir ikki verið mesta av kappingarárinum.

(jh)

TEIR Í RUNAVÍK RODNAÐU

NSÍ tapti fyri grannunum á Toftum

2. deild: B68-NSÍ 1-0 (0-0)

Á pappírnum bendi alt á, at tað fór at vera avgreiðslu-spurningur hjá NSÍ, sum síðani summárfritíðina hevur otað seg stóðugt nærri uppflytingarplássinum, meðan teir næstbestu hjá B68 hava verið ójavnir, m.a. taptu teir fyri stuttum

heimadystin móti klaksvíkingum. Men eitt er, hvat støðutalan vísir, nakað heilt annað er, tá tað eru grannalið, sum hittast, og tá hevur tað einki at siga, um tað eru teir næstbestu á Toftum móti teimum bestu í Runavík.

Fyrri umfarið gekk hampuliga javnt á B68

hevði ein ella tveir møguleikar, har teir kundu havt fingið hol á, um teir vóru eitt sindur neyvari og hepnari, meðan tað tóktist sum teir í NSÍ royndu at vera tolnir í vissuni um, at vengingarstøðan hjá teimum yvirhøvur er betri enn hjá toftamonnum.

B68 fekk hol á, tá seinna

umfarið var fimm minuttir gamalt. Uppspælið var gott, og Brynleif Hansen høgdi til úr 13 metrum, tá tað varð sent uppá tvørs. Málið var akkurat tað, sum skuldi til hjá heimaliðnum. Teir finga nýggja orku, og hóast trýstið hjá NSÍ var ógvusligt, og bólturin titt og ofta var í brotsteiginum hjá B68, so

megnaðu teir at halda tætt. Heri Jacobsen, Andráss Lómstein og Edmund Jacobsen mannaðu miðverjuna, og teir stríddust sum løvur fyri at halda Sóna Friðá Johannesen frá fatinum.

Fyrrverandi B68 spælari hevði triggjar góðar royndir úr stuttari fjarstøðu, men Allan Joensen í málinum var dagsins maður, tá hann triggjar ferðir bjargaði við fótparadum. Annars varð ofta oyst høgt í brotsteigin, og NSÍ hevði eina rúgvu av hornaspekum, men einki spurdist burtúr.

Áskoðararnir innanfrá vóru vónsviknir av sínum, og teir uttanfrá jublaðu.

Óvist er, um B68 og NSÍ skulu hittast aftur til uppáftur meiri týðningarmikla uppgørd seinni í heyst. Um so verður, so er spurningurin, hvør fer at smílast í síðsta enda. NSÍ hevur framvegis lagnuna í sínum hondum, og vinna teir móti EB/Streymi sunnudagin í Runavík, so sleppa teir undir øllum umstøðum frá at fara aftur út á Svagaskarð

(jh)

sosialurin

- eisini ítróttur fimm ferðir um vikuna